

Zamana Perde Çektik

– Ahmet Akkoyun · 18 Aralık 2009

Deli gömleği giydik, zannettik samur kaftan,
Yollar bir gün tükenir, hayâliyle avunduk.
Mecnun-u dil hûn idik, medet beklerken saftan,
Rüzgârları koklarken, yağmurları savunduk.

Görmedik ömrümüzce, kat'a bir lahza sefa,
Kalem "kırılısın" dedi; gözyaşlarında fırâk.
Ne canândan gün gördük, ne kör felekten vefa,
Kana kızılılık dedik, baykuş elinde orak.

Ne namerde diz vurduk, ne diledik el aman,
Yara kabuk bağladı, katrandı ona merhem.
Paslandı can dişlisi, topal geziyor zaman,
İçinde yalnızlığın, sermayesi üç dirhem.

Kadere hu demişiz, baş açık sine üryân,
Dilimizde gül taşı, gül sunduk içimizden.
Bir türlü tükenmedi, ehlinde çeşm-i giryân,
Kırlangıç bina yaptı, dökülen saçımızdan.

Ne dağlarda hâl kaldı, ne gecede bilmece,
Karanlık gecelerde, kara kılı ayırdık.
İşk'a pervane idik, eritiyorken gece
Aklımızın zârını, işte böyle sıyırdık.

Gün oldu dil tutuldu, yanarken hayâlimiz,
Zamana perde çektik, sabırdı bize revâ.
Gün oldu nida verdi, dağda arzuhâlimiz,
Makberî'ce tükendi, vuslata olan hevâ

Makberî – Ahmet Akkoyun...17/12/2009...23:45.....İst